తమ మగసిరి తగలేసిరి !

41

పాసెంజరు ఏ ముప్పైలో నడుస్తూందో నాకు తెలీదు గాని నాకు మాత్రం అరవై నాలుగు నడుస్తోంది.. ఆరోగ్యం గల మగాడికి అదో వయసా! ఆ మాత్రం జ్ఞానముంటే ఆడది గాడిదెందుకవుతుందీ, మా ఆవిడ అటువైపు తిరిగి పడుకోడం మొదలెట్టి పదేళ్లుదాటింది మరి!

నా ఎదుటి బెర్త్ మీద పడుకున్న పడుచు పైట చెంగు ఫానుగాలికి పక్కకి తొలిగింది. రెండో కన్నుకూడా వెంటనే కాటరాక్ట్ ఆపరేషన్ చేయించుకోవాలనిపించింది. ఆ కనపడిన దానికే గుండె వేగం ఎక్కువైంది. ఆడదాని ఒంపుసొంపులే మగశవంకయినా ఊపిరితిత్తులు! పోతన అంతటి భాగవతోత్తముడికే తప్పలేదు. ఎంతగా ఏం కంటబడి మనసుకి నాటుకుపోయిందో! లేకపోతే రాస్తాడా, 'చక్షురుత్సవదాయి చన్నుదోయి' అని!

"యోగా అండ్ సాధనా" అనే బొండు బుక్కు చేతుల్లోకి తీసుకున్నాను. ఎప్పుడు దేని ఉపయోగం తెలుసుకొస్తుందో! దాని చాటుగా ఆ సుందర దృశ్యం పరికిస్తే మరి నన్ను అడిగే వాడుండడు కదా! ఆ హడావిడిలో పుస్తకం పక్కకి పడి చిన్నచప్పుడైంది. ఆ నిద్రలోనే ఒత్తిగిల్లి,

బట్ట సరిచేసుకుని అటు తిరిగిపోయింది ఆ వయారి. దిక్కుమాలిన పుస్తకం ఎంతటి అవకాశం చేజార్చింది, అని తిట్టుకున్నాను.

స్టేషనుకి దిగబెట్టడానికి వచ్చిన మా బావమరిది కొనిచ్చిన నిర్వాకం అది. బాగుండదని లోపల పెట్టేను. ఓసారి అటూ ఇటూ తిప్పకపోలేదు కూడా. అసలా ఇంట్రడక్షనే మహా గొడవ గొడవగా ఉంది.

యోగా అంటే కంట్రోలు అని అర్థంట. పుస్తకాలు పెట్టే పుర్రాకులు కాకపోతే ఈ లోకంలో ఎవరికైనా ఎప్పుడైనా ఎందులోనైనా కంట్రోలు ఉండి ఏడిసిందా అని. పరమ నాస్తికులైనా సూర్య చంద్రుల్ని ప్రత్యక్ష ప్రమాణాలుగా అంగీకరించక తప్పదే, మరి ఆ యిద్దరు పెద్ద మనుషులకైనా కేరక్టరు ఉండి చచ్చిందా అని!

దేవుడనే వాడే ఉంటే, భజన అనేదే ఆయనకి పరమావధి అయితే, మనిషి అనే వాడికి చేతులు మాత్రమే యిచ్చి చెరో తాళపు చిప్పా యిచ్చి "ఆగకుండా వాయించర్రా!" అని పురమాయిస్తే పోలే? ఇన్నిన్ని రంగులూ రుచులూ యిచ్చి, వెరైటీలూ వ్యామోహాలూ కల్పించి పంచేంద్రియాలూ మనసూ సృష్టించి "అవన్నీ ఒదులుకుని నన్ను కలుసుకోవడమే మీ జీవితాశయం" అని చెప్పడం కంటె లోకంలో మరో అల్లరి ఉందా! మానవమాత్రుడనే వాడికి ఆచరణ సాధ్యం కాని యీ యోగసూత్రాలు దేనికోసమని!

చేయూతగా కాకపోయినా మా బావమరిది బహుమతి తలదిండుగా పనికి రావడంతో నా కినుక క్రమంగా కునుకుగా మారింది. నాంపల్లి స్టేషనుకొచ్చిన మా వాడు నన్ను వెతుక్కుంటూ కంపార్టుమెంటు ఎక్కి నిద్ర లేపే దాకా నాకు తెలివి రానే లేదు!

ఓ ఫ్రెండు కొడుక్కి కావలసిన ఊరికి బదిలీ చేయించే ప్రయత్నంలో హైదరాబాదు రావలసి వచ్చింది. ఎలాగా మా మూడో అబ్బాయి మురళీధరానికి పోలీసు డిపార్టుమెంటులో అక్కడే ఉద్యోగం గనక, వాడి దగ్గర నాలుగు రోజులు ఉన్నట్టూ ఉంటుంది. వాడికి తెలిసిన పై ఆఫీసర్ల ద్వారా నేనొచ్చిన పని అయినట్టూ ఉంటుందని బయల్దేరాను. ఇంతకీ మా కోడలు రాజేశ్వరి పైదేం కాదు, మా రెండో చెల్లెలు సుబ్బులు కూతురే అది. మా బావపోయాక సుబ్బులు వాళ్ళ దగ్గిరే ఉంటోంది. మా వాడికి ముగ్గురు పిల్లలు. ఇంతమంది ఆప్తులతో గడపడానికి ఇంతకన్న మంచి అవకాశం ఎక్కడుంది! సర్వీసులో ఉన్నంత కాలం వీలైనంత వరకూ ఆఫీసులో నిద్రపోతూనే గడుస్తుందేమో కాలం, రిటైరు అయాకనే కదా ఎవరికైనా మెలుకువ వచ్చి, సరదాగా నాలుగు ఊళ్లూ చక్కర కొట్టుకు రావాలని ఉండేది!

అదృష్టవశాత్తూ నేనక్కడికి వచ్చిన పని దివ్యంగా జయప్రదం అయింది. అయిదేళ్ళ తర్వాత మా మురళీధరం కుటుంబాన్ని మరోసారి నిశితంగా పరిశీలించే అవకాశం కూడా కలిగింది. మా పెద్ద మనుమడు న్యూ కాలేజీలో బి.కాం. వెలిగిస్తున్నాడు. రెండోవాడు ఇంటరు ఫేలై సప్లిమెంటరీకి కట్టాడు. మధ్యది ఆడపిల్ల. దానికి లోకజ్ఞానం మీద ఉన్న చొరవ చదువుమీద ఉన్నట్టు కనపడదు. మా కోడలు రాజేశ్వరి పెళ్ళికి ముందే బియ్యే బియ్యీడీ అనిపించుకుంది. టీచరుగా పనిచేస్తూ ఎమ్మేకి కడుతోంది.

ఇంట్లో పని మనుషుల సంఖ్య ఇంటివాళ్ళ సంఖ్య కంటె ఎక్కువ! నీళ్ళు తెచ్చి పోసేది ఒకడు.

అంట్లు తోమేది ఒకర్తి. బట్టలు ఉతికి ఆరేసే జంటవేరు. బజారు పని చూసేది ఇంకొకరు. మా వాళ్లెవరూ ఇటు పుల్ల అటు తీసి పెట్టే అలవాటు ఉన్నవాళ్ళు కారు. వీళ్ళ కోసం వచ్చే ఫ్రెండ్స్ సంఖ్య కూడా తక్కువేం కాదు. ఎప్పుడూ రేడియో అలా వాగుతూనే వుంటుంది. కృష్ణమాచారి ఎప్పుడూ అరుస్తూనే ఉంటుంది. (నల్లగా వుంటుందని వాళ్ళ పెంపుడు కుక్కకి ఆ పేరు పెట్టుకున్నారట) కాలింగ్ బెల్లు ఎప్పుడూ అలా మోగుతూనే ఉంటుంది. ఇంతెందుకు అది ఇల్లు కాదు, కోళ్ళఫారం!

రెండు మూడేసి ఏళ్ళ తేడా వయసున్న పిల్లలు గనక ముగ్గురూ ఎప్పుడూ దెబ్బలాడుకుంటూ వుండడంలో నాకేం వింత కనపడలేదు. కాని వాళ్ళలో ఏ ఒక్కరిలోనూ ఏ ఒక్క విషయం లోనూ మా సుబ్బులుకే సరిపడదు! ఇక ఎదుట మావాడి ఆఫీసరు ఉన్నా సరే, మొగుడు మాటాడే ప్రతి ముక్కనీ ముక్క ముక్కలు చెయ్యడమే మా కోడలి ఆదర్శం. మావాడైనా ఊరుకుంటాడా, ఈగవాలితే జోడిచ్చుకు కొట్టేరకం. పోనీ మా సుబ్బులయినా కూతుర్ని వెనకేసుకు వస్తుందంటారా అది అష్టోత్తరం మొదలెడితే ఇది సహస్రనామం అందుకుంటుంది.

ఎదుటివాళ్ళు తమ మాట ఏ మాత్రం చెవిని పెట్టరని స్పష్టంగా తెలిసినా తమ అభిప్రాయం వీలైనంత గట్టి గొంతుకతో బయటపెట్టి తీరాలని ఆ యింట్లో ప్రతి ఒక్కరూ తీర్మానించుకుని ఉండాలి. అంతే కాదు. తెలిసిన విషయంలోనే తల దూర్చాలనే నిబంధన గాని, చిన్నా పెద్దా తారతమ్యం గమనించాలనే నియమం గాని, వాళ్లెవరూ పాటిస్తున్నట్టు లేదు.

చెప్పకేం, నేను కని, పెంచి, చదువు చెప్పించిన మురళీధరం కుటుంబమేనా ఇదని, కాస్త బాధ కలిగింది నాకు. కుర్రాళ్ళకి కాపోతే పెద్దాళ్ళకైనా ఉండొద్దూ? మొగాళ్ళకి కాకపోతే ఆడాళ్ళకైనా తెలియొద్దూ? ఇందర్ని పెంచి ఇంతింత వాళ్ళని చేశాం, ఇలాగే తగలెట్టుకున్నామా మా సంసారాలు! ఇదేం ఇల్లా, పిండిమిల్లా? ఇద్దరూ రెండు చేతులా ఎంచక్కా ఆర్జించుకుంటున్నారు. తన కోడలితో పడక మాటామాటా వచ్చి ఇక్కడ స్థిరపడిందిగాని మా సుబ్బులికి దాని అత్తారిచ్చిన చచ్చినంత ఆస్తి ఉండనే ఉంది. ఇళ్ళద్దెలే వస్తాయి. నెలకి వెయ్యికి పైగా. ఎందరు తెచ్చింది కలుపుకుంటే నిలుస్తుంది. ఈ సత్రపు కొంప! అయినా మరీ ఇంత ఖర్చా? నిన్న మొన్నటి గుంటముండ ఆ మనవరాలు సువర్ణకి రెండు బీరువాల బట్టలా! ఇంటరు ఫేలైన ఆ తుంటరి వెధవకి రెండొందల టెన్నిస్ రాకెట్టా! ఇలా ఏది గమనించినా, ఏ మాత్రం తలపోసినా నా బుర్ర వేడెక్కిపోయేది. వేడెక్కిన బుర్ర ఊరుకోదు కదా, ఏదో వాక్రూపాన అది నోటి ద్వారా ఇవతల పడితే గాని నిలబడలేదు కదా!

ఆ మాటంటే వాళ్ళకి కోపమొస్తే నే చెప్పలేను గాని సాధారణంగా ఈ ఆడాళ్ళకి బుర్ర తక్కువని నా ఉద్దేశం. ఆలోచనతో సంబంధం లేని, రుజువూ సాక్ష్యాలతో ప్రమేయం లేని, ప్రయోజనంతో పరిమితం కాని విషయాలే వాళ్ళని ఆకర్షిస్తాయి. అందుకే వాళ్లే ఎక్కువగా మంచిరోజులూ, మొక్కులూ, బొట్టు తాంబూలాలూ అంటే పడి చస్తారు. ఏడాదికి ఏ రెండు మూడు సార్లో కట్టుకునే పట్టు చీరకోసం ఏడాదిపొడుగునా మొగుడ్ని వేధించేది వాళ్లే. చదువుకున్న కొద్దీ ఈ మూర్ఖత్వం మరింత పెరుగుతోందేగాని తగ్గడం లేదు. అందుకే స్త్రీలకు విశేషంగా ఆకర్షిస్తున్నాయి. "అసిరమ్మ అద్భుతాలు" లాంటి తెలుగు సినిమాలు! ఈ సంగతి ఇప్పుడింతగా ఎందుకు చెప్పానంటే ఈ యింట్లో కాస్తయినా నా మాట వినే వెర్రి వాళ్ళు వాళ్ళ.యినా కాకపోతారా అని నా బోధనా ప్రయోగం అక్కణ్ణుంచే ఆరంభించాను. ఆ నాలుగు రోజులూ సువర్ణ ఆడబట్టలు వెయ్యడం నా

కళ్ళతో నేను ఒక్కసారి కూడ చూడలేదు గనక, అది మొగాడికిందే లెక్క. అయినా చెప్పకేం దాని వాగుడూ దూకుడూ చూస్తూంటే మొదట్నుంచీ నాక్కొంచెం గుండె బెదురుగానే ఉంది.

ఏదైనా నోరు విప్పడానికి అవకాశం అంటూ దొరికి చావాలి గద! ఆ ఆదివారం మావాడి కుటుంబమంతా మార్నింగ్ షోకి తరలి వెళ్ళారుట నేనింటికి వచ్చాక నాకు వడ్డిస్తూ మా సుబ్బులు చెప్పింది. ఒక కడుపున పుట్టి, కూడా పెరిగింది. ఈ సంసారం కాస్త బాగుచేసే పద్ధతి దీన్తో సూచిస్తే తప్పేం, అంటూ మొదలుపెట్టబోయాను. ఇంకా నోరు విప్పందే అదే మొదలెట్టింది!

'ఏదో పెద్ద పని ఉన్నట్టు ఊరంతా తెగ తిరిగి వస్తావు. ఏ పనికోసం వచ్చానో అది మొన్ననే అయిపోయిందని చెప్పావు. నీ కోసం కనిపెట్టుకు ఉండడంచేత నిష్కారణంగా ఇవాళ నాకు సినిమా ఛాన్సు పోయింది. ఆ వచ్చేదేదో ఓ గంట ముందొచ్చి అఘోరించకూడదట్రా అన్నయ్యా!'

నోట్లో మాట నోట్లోనే ఉండిపోడం కాక నాలిక తడారిపోయింది నాకు! "సొంత కూతురితో ఎందుకే పచ్చగడ్డేస్తే భగ్గుమన్నట్లు ప్రతీ దానికీ అలా ఘర్షణపడతావ్? ఎంత ఎదిగిన వాళ్ళయినా వాళ్ళు వయసులో చిన్న పిల్లలు, పేచీ పెట్టినా అర్థముంది. ఇంటికి పెద్దదానివీ సొంత యింట్లో సుష్టు లేక పరాయి యింట్లో బైఠాయించినదానివీ, నువ్వే చీటికి మాటికీ అలా ఒంటికాలి మీదలేస్తే ఎలా?" అని చెప్పాలనే నా ఉద్దేశం, అక్కడే ఆగిపోయింది బిక్కమొహం వేసి.

పైగా ఈ వయసులో దీనికి, కృష్ణా రామా అంటూ ఓ మూల చెంగు పరచుకుని దినాలు వెళ్ళబుచ్చక సినిమాకి సిద్ధమవడం ఒకటా! అందులో ఇంగ్లీషు మాటనీకి! ఇంకా చెప్పాలంటే "కిస్ కిస్ కిస్", అనే పేరు గలదానికి!!

"గుబుకూ గుబుకూ నాలుగు ముద్దలు గుటుక్కుమని దిగమింగక ఎందుకురా అలా గుడ్లగూబలా చూస్తావ్? ఈ వంటముండ ఉండుండి మానెయ్యడం కాదు గాని నా నడుం పళుక్కుమని విరిగిపోయేలా ఉంది రా అన్నయ్యా!"

అంటూ తొందరచేసే తోడబుట్టిన దాన్తో, నామొహం, నేనేం చెప్పిచచ్చేది? ఇంకా ఆకాడికి మా రాజేశ్వరే నయం వాళ్ళల్లో వాళ్ళు ఏం కుమ్ములాడుకున్నా నా పెద్దరికాన్ని ఎంతో గౌరవించి ఎంతో శాంతగా ఉంటుంది నా దగ్గర. "ఆ గొడ్డు మంచిదైతే అక్కడే అమ్ముడుపోను" అనే రకం నా చెల్లెలు. ఆ అరకతరకల మనిషి ముందు నా నోరు విప్పి బయటపెట్టుకున్నాను కాను! మా చెల్లి ముండ అక్కడితో సరిపెట్టింది, నయమే, కృష్ణమాచారిని 'ఉస్కో' పెట్టింది కాదు! అయినా దీన్తో చెప్పి లాభమేముంది! ఇంటికి మూలవిరాట్టు కోడలు, దాన్తో ఏం చెప్పినా అందం చందమున్ను!

నేను వెళ్ళిపోయే ముందు అనుకోకుండా ఆ అవకాశం చేజిక్కింది. మా మురళీధరం ఆఫీసు నుంచి ఆలా రైల్వే స్టేషనుకి వస్తానన్నాడు, నన్నిలా ఆటో మీద బయల్దేరమని. ఎందుకో ఆవాళ మా కోడలికి మధ్యాహ్నం స్కూలు లేదుట. ఇంట్లోనే ఉంది ఎదురింటి పెత్తనానికి వెళ్ళిన మా చెల్లెలు యింకా యిల్లు చేరకపోడం నా అదృష్టం. వీళ్ళు ఎదురింట్లో ఉంటేనే ఇంటికి క్షేమం.

నేనలా మంచం మీద కూచుంటే రాజేశ్వరి ఎదురుగా కుర్చీ లాక్కుని కూచుంటూ అంది!

"అన్నీ సర్దేసుకున్నారుగా? ఏం అలా చూస్తున్నారు, ఆ రైల్వేస్టేషన్ గొడవలో ఏం చెబుతానని, మీ అబ్బాయికి ఏమైనా చెప్పమన్నారా?"

ఇంకేం, మొదలెట్టేను!

"ఈ ఇంట్లో మీ అత్తగారి మొదలు ఆ కృష్ణమాచారి వరకూ 'ఒకళ్ళు చెప్పడం, మేం వినడమూనా!" అన్నంతటి సర్వజ్ఞులు. ఇలాంటి యింట్లో నీలాంటి వినయం సహనం ఉన్న మనిషి కీలక స్థానంలో ఉండబట్టి యింకా యీ 'దరేఖానా' కుక్కలు చింపిన విస్తరికాకుండా నడుస్తోంది.'
'"మీరేం చెబుతున్నారో నాకొక్క ముక్క అర్థం కావడం లేదు మామయ్యా! అది సరేగాని మీ హేండ్ బాగూ సూటు కేసూ సర్దుకోడం పూర్తయింది కద?"

'దిక్కుమాలిన సూట్‌కేసు, అదెంతలో సర్దుకోవాలి, సాయిలా పాయిలాగా, చడీచప్పుడూ లేకుండా ఓ యిల్లు సర్దుకు రావడంలోనే ఉంది ఎక్కడలేని నేర్పరితనమూ! ఎందుకలా చూస్తావ్, కుటుంబ క్షేమం కోరి, పెద్దవాణ్ని, నాలుగు ముక్కలు నీ చెవిని వేసి పోదామని నా తాపత్రయం. ఒక్క ముక్క ఆలోచించు. నాలుగు చోట్ల తిరిగి వేడెక్కి యింటికొస్తాడు మగాడు. అన్నీ తెలిసి ఇంత చదువుకుని పది మంది పిల్లలకి పాఠాలు చెప్పే నువ్వు కూడా మా వాడితో సరిగ్గా ఒకటంటే పది చదివితే ఎలా? ఇవి ప్రతి రోజూ వింటూ గమనిస్తూ పెరుగుతున్న పిల్లలు ఎలా తయారవాలి! మీరిద్దరూ ఏక మాట అనుకుంటే ఈ సంసారం ఏకతాటిని నడిచి మీది చల్లని యిల్లనిపించుకుంటుంది. పిల్లలు చెయ్యిదాటిపోయారని విచారించకు. ఇప్పటికైనా వ్యాధి ముదిరిపోలేదు. వాడొక వేళ అహంకారంతో ఏదైనా అన్నా ఆడదానివి నువ్వు తగ్గాలి ఒక్క విషయం ఆలోచించు. గింజుకుని నోరు నొప్పెట్టడమేగాని వాడు తోచింది వాడు చెయ్యడం ఏ కొంచెమైనా మానుకున్నాడా? మీ పడకగది పక్కనున్న నడవలో నాకు మంచం వేశారు. మీ కీచులాటలు విని విని ఏ రాత్రి కారాత్రి నా గుండెలు పీచుపీచుమనేవి. అక్కడికే కాదు, నాలుగు కోసులు వినపడతాయి మీ నాజూకు ఊసులు. ఏదో దేవుడింత యిచ్చాడు. నాలుగు చేతులా యింత సంపాదించుకుంటున్నారు. సంసారం అనేది గుట్టుగా నడుపుకు రావడంలోనే ఉంది సుమా స్వారస్యం అంతా! ఏమంటావ్?"

అనుకున్నది చెప్పగలిగిన తృప్తి యిచ్చిన ఆనందంతో, తన్మయత్వంతో మూసుకున్న కళ్ళతో, యింకాస్సేపు యిలాగే హితబోధచేసి తలెత్తి చూశాను రాజేశ్వరి లేదు!

మరి ఎప్పుడెళ్ళి పట్టుకువచ్చిందో, వీధిలో ఆటో ఆగిన చప్పుడైంది. తనే రెండు చేతుల్తో సామాన్లు పట్టుకొని ఆటోలో పెట్టింది. నేను తెల్లబోతూ జోళ్ళు తొడుక్కుని యింకా వీధి మెట్లు దిగి ఆటోలో కూచున్నానో లేదో ఆటో కదలడం, వీధి తలుపు భళ్ళున మూతపడడం, ఒకేసారి జరిగేయి!

తిరుగు ప్రయాణంలో మాట. ఎంత సుఖప్రదమైన సైడ్ అప్పర్ బెర్త్ దొరికినా, నా మనసులో సుఖమూ లేదు, నా కంటికి నిద్రా రాలేదు! కోడలు కొట్టిన మెత్తని చెప్పుదెబ్బ అదరిపాటుకి ఇంకా నా మనసు ఒణుకుతూనే ఉంది!

పక్కలో ఏదో ఎత్తుగా తోచి తడిమి చూశాను.

మరచే పోయాను. "యోగా ఎండ్ సాధనా" పుస్తకం అది. చేత్తో విరచి పట్టుకుని ఏదో ఓ పేజీ తీశాను, ఏం తోచక.

"కళ్ళూ, ముక్కు రంధ్రాలూ, చెవులూ అనేవి రెండేసి ఉంచిన దేవుడు నోరు అనేది ఒకే ఒక్కటి ఎందుకుంచాడో ఎప్పుడైనా ఆలోచించావా? పైగా వాటన్నిటికీ ఉన్న పని ఒక్కొక్కటే.

ఇటు ఏదైనా అనడానికి, తినడానికీ ఈ రెండు ముఖ్య ధర్మలూ మాత్రం నోటికి అప్పచెప్పాడు. అంటే ఏమిటి? మరింత ఒళ్ళు దగ్గర పెట్టుకొని దానిని ఉపయోగించు కోవాలని కదా!"

గాయానికి కారం రాసినట్టే పెద్ద చప్పుడుతో ఆ బౌండు పుస్తకం మూసేశాను. ఆ చప్పుడు వింటే మా కోడలు వేసిన తలుపుల చప్పుడు గుర్తొచ్చింది. స్త్రీ ఎంతటి శక్తి స్వరూపిణి! ఒక్క ముక్క నోటితో చెప్పకుండా ఎంత గొప్ప సందేశం యిచ్చింది!

"కొట్టుకు చస్తున్నామో, గోలతో కీచులాడుకుంటున్నామో ఇరవై ఏళ్లై కలిసి మెలిసే యీడుస్తున్నాం యీ సంసారం. విడాకులు ఇచ్చుకోలేదు. సరిగదా ఏ ఒక్క రాత్రీ కూడా వేరే గదుల్లో పడుకోలేదు. శబ్దమంతా సంగ్రామమూ, నిశ్శబ్దమంతా నిండుదనమూ అని దేన్ని బట్టి పోల్చారు మామయ్యా మీరు? గింజుకుని నోరు నొప్పెట్టడమే గాని, ఒకరి మాట ఇంకొకరు వినరని పోల్చుకున్న మీరు, అదే మా ట మీ విషయంలో అన్వయించు కోరేం?"

అనేది, ఇంతకంటే స్పష్టంగా చెప్పే పద్ధతి ఉందా!

కింది బెర్త్ మీద పడుకున్న ఓ ఆమ్మాయి పైబట్ట గాలికి తొలగడం ఈసారీ తొంగి చూశాను. నా కళ్లు చూసేవి అలాటివే కదా! అయితే ఈ తిరుగు ప్రయాణంలో తిరిగి తిరిగి అటే చూడాలనిపించలేదు. సిగ్గుపడి ఇటువైపు తిరిగిపోయాను. బోధపడినా మానినా నాకా బుక్కే దిక్కు. బౌండు పుస్తకాన్ని కడుపు మీద చేర్చి మనమడిలా దగ్గరికి తీసుకున్నాను!

(జ్యోతి మాసపత్రిక మార్చి, 85)

✿